

XXVIII.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Foranstaltninger mod Udbredelsen af smitsomme Sygdomme.

(Udgiven af Folkethingets Udvalg den 23de Februar 1888.)

Det foreliggende Lovforslag fremtræder i den Skikkelse, hvori det blev vedtaget af Landstinget, efter at være fremsat der Steds af Regjeringen i Rigsdagssamlingen 1884—85, da det ikke den Gang naaede frem til nogen gennemført Behandling i Folkethinget.

Udvalgets Flertal (hele Udvalget med Undtagelse af Veth) erkjender, at Sagen i sin store Almindelighed fortjener at gjøres til Gjenstand for en ny og mere formaalstjenlig Lovgivning. De nu for Tiden gjældende Retsforrifter om Foranstaltninger imod Udbredelsen af smitsomme Sygdomme ere blevne dels forældede dels ufuldstændige, i samme Grad som Samfundsf forholdene og Institutionerne i Tidens Løb have forandret og udviklet sig. Hertil kommer desuden, at de gjældende Bestemmelser for det meste kun ere givne for Landkredse og med disses Tarv som Diemed, saasom de vigtigste af disse, navnlig Forordningen af 17de April 1782, Plakat af 27de Mai 1808, § 5, og Forordningen af 8de August 1832; hvorimod der ikke habes tilsvarende Bestemmelser for Hovedstaden og de øvrige Kjøbstæder. Af denne Aarsag habes meget uensartede Retsregler, selv om

saadanne Forhold, der dog utvivlsomt baade kunne og burde være ensartede for hele Rigsomraadet.

En ny Epidemilov er ogsaa bleven tilraadet baade af det kongelige Sundhedskollegium og af den Kommission, der ved sine Forarbejder gif forud for Loven af 2den Juli 1880 om Foranstaltninger imod Indførelsen af smitsomme Sygdomme („Karantæneloven“).

Men ved Siden af det ovenfor Anførte, har Udvalgets Flertal ikke kunnet Andet end føle sig temmelig stærkt paavirket af visse Betæneligheds-Hensyn, navnlig vedrørende den Tvang og Byrdefuldhed i Forbindelse med den større eller mindre Bekostelighed, som en saadan Lov, der endnu ikke er prøvet i Pragis, vil kunne medføre. For da med nogenlunde Tryghed at kunne tilraade og haabe Lovforslaget gennemført til Vedtagelse, navnlig i Folkethinget, maatte det i sine Hovedtræk være præget af Hensynetagen til:

- 1) at det kommunale Selvstyre i Grundlovens Aand i passende Forhold kommer til Gylbigheid og Virksomheid gennem Sammensætningen af Repræsentationen for de paagjældende Myn-